

Az angoltanár meséje*

Ha szeptember napjának erejét
október esője veri szét,
akkor a Gépipari zárándokútra megy
s távoli helyeket keresve ottan
idegen partokon jár mobilokkal.

Ilyenkor történt, október havában:
egy nap, Szombathelyen buszra szálltam és
készültem jámborsággal tele
zárándokolni Canterburybe.
Eme buszon, szállásra találva,
ötvenen jöttek éjszakára.
Véletlenül egybegyűlt társaság volt,
sokféle osztály és hely, de mind zárándok,
buszoztak Canterbury felé
Ülések a buszon – volt ott hely elég
hol mindenki jól elhelyezkedett.
Én pedig mire beesteledett,
már mindegyikkel beszéltem is,
maguk közé fogadtak engem is.

Másnap korán kelünk, ez volt a tervünk
hogyan célunk felé együtt útra keljünk.
Ha félútját az ifjú nap az égen
maga mögött hagyta a Mérleg jegyében
s kik éjszaka nyílt szemmel alszanak,
dalolnak a kicsi madarak,
mert, ha láthatáron Anglia dereng

akkor fejük jobbra-balra kereng.

Hogy az angol szó édesen hangozzék,
eme országról mást többet mit is mondhatnék:

Hárfázzván vagy énekelvén nevetek

Most is jókedvvel nevetek veletek.

Álljon itt hát a látnivalók sora

Melyet csapatunk megtekintett sorra:

Buckingham Palace, Westminster,

Trafalgar Square , Tower.

Natural History Museum, Downing Street

Science Museum, Millenium Bridge.

Hyde Park, Albert Memorial,

Big Ben, Saint Paul's Cathedral.

White Hall, Monument,

Kensington, Houses of Parliament.

Covent Garden, Royal Albert Hall

Picadilly Circus, Globe.

és a sok hely hosszan sorolható.

De mire az efféle locska szó?

Hisz még jókora lista várható.

És mert nincs rá idő és alkalom,

mielőtt ezt a mesét folytatom,

a józan észnek jobban megfelel,

ha az utas fotókat mellékel.

*Forrás:

- Chaucer, G.: Canterbury mesék

